Ч. 168. Четвер 11 серпня (29 липня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Американцї а Туреччина. — Панама. — Алярмуючі вісти. — Росийско-японьска війна.)

Віденьскі ґазети доносять, що правительство стоїть при своїм пляні, щоби зараз по повороті президента міністрів з подорожи по Галичині скликати сойми краєві. Др. Кербер має побути в Галичині лиш пять днів і длятого сойми краєві будуть могли зібрати ся вже в першій половині вересня. Чи разом з другими соймами збере ся також і ческий сойм, се ще доси не порішено. Здає ся однакож, що й ческий сойм одержить нагоду до полагодженя своїх справ, заким ще розпічне ся осїнна сесия Ради державної. Що сойм ческий не використає тої нагоди, се річ певна, бо нїмецкі посли ческого сойму будуть доти робити обструкцию в соймі, доки ческі посли будуть робити обструкцию в палатї послів. Підносять ся також голоси межи Нїмцями, щоби не заводити переговорів з молодоческим клюбом, позаяк утома від обструкциї в молодоческім таборі стала ся вже чинником, з котрим треба числити ся.

Здає ся, що Американцї свою дотеперішну засаду „Америка для Американців" трохи змінили і розширили в тім дусї, що для Американців може бути після потреби і охоти не лиш сама Америка, але й якісь части Азиї, з часом може навіть і Африки — пригадуємо тут недавно справу марокканьску — а навіть і Европи. Вчерашна телеґрама з Вашінґтону принесла вість, після котрої терпеливість правительства Сполучених Держав північної Америки в справі реформ в Македонії вже вичерпала ся. А щож тепер дальше? Коли не стає терпеливости, то приходить часто до бійки. Невжеж Сполучені Держави мали би взяти ся до війни з Туреччиною? До того ще далеко, але єсть се доказ, що велика американьска република зачинає вже грати велику сьвітову ролю і мішати ся до справ держав поза Америкою. Справа македоньска має, здаєсь, поки що послужити лиш за спосіб до зробленя пресиї на турецке правительство, але головне діло лежить у Вірменії. Американьске правительство зажадало від султана відшкодованя за утрачене приватне майно Американців підчас послїдних розрухів у Вірменії та домагає ся права, щоби турецкі власти признали важність американьских паспортів для всїх підданих Сполучених Держав без взгляду на їх віру і народність. Жадане се домагає ся, щоби і Вірменам, натуралїзованим в Америцї, вільно було також їздити по вірменьскім краю. Турецкі власти, котрі вже віддавна жалують ся на то, що то американьскі місиї в Малій Азиї викликують ворохобні межи Вірменами, противні сему жаданю і тим дасть ся пояснити, чому терпеливість американьского правительства вже вичерпала ся. Але хоч би Американцї й осягнули свою цїль, то ледви чи Вірменам від того полекшає.

Нові панамскі републиканцї мабуть вже жалують того, що відорвали ся від Венецуелї; їх надїя, що будова каналу суеского принесе їм великі користи, мабуть не оправдає ся, бо Американцї постановили надати каналови инший напрям і хотять обминути місто Панаму. Се викликало серед Панамців так велике огірчене, що в Боґотї аж обкидано американьского консуля камінєм.

Коли когось оголосять помершим, а він ще жиє, то кажуть, що він ще довго буде жити. Після того самого правила повинен би Порт Артур ще довго держати ся, ґен. Штессель ще довго жити а Куропаткін хиба остаточно побідити. Як звістно, вже майже місяць тому назад розійшла ся була чутка, що Порт Артур капітулював; сими днями розійшла ся була сензацийна чутка, що командант Порт Артура ґен. Штессель відобрав собі жите, бо залога вже не хотїла єго слухати і перла до

---

16)

Панна з почти.

(З нїмецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

Нова загадка так зацікавила постенфірера, що зрік ся своєї звичайної склянчини вина і пішов просто на прихідство просити о видачу письма, що відносить ся до таблички над дверми сїльскої гостинницї. Письмо мало використати ся до урядової цїли, отже парох не бачив нїякої причини відмовляти. Добув з шуфляди старий, пожовклий зошит і дав єго жандармови, застерігаючи собі зворот в неушкодженім станї.

Що йно дома замітив Вімлятіль, що письмо уложене в латиньскій, незрозумілій для него мові. Однак найдені в нїм знаки годили ся точно із знаками, які він відписав з таблички, отже треба конче донести про них старостві. Такий прийшов наказ.

Грубе письмо надано другого дня на почту і Вімлятіль відотхнув лекше, коли вибирав ся на патрульну службу, що припадала по черзї на него і простягала ся аж до краєвої границї.

Не минув тиждень, як до жандармерийної станицї в Зедорфі надійшло від старостваа також грубше письмо. Вімлятіль розпечатав єго з неясною тревогою і на диво побачив зошит, який він взяв був від пароха. Але найдивнійше було урядове письмо, в котрім ста староство уділило єму строгу догану за сповнену дурницю. Підозріна напись на дощинцї се нїякий злодійский знак, але молитва, котру відмовляли в сімнайцятім столїтю о відвернене чуми.

Вімлятіль охолов. Пропав єго аванс! Вахмайстром він не буде нїколи, сеж неможливе, хиба стане ся чудо. Чого то він не надіяв ся при відкриваню жебрачих знаків, чудову палату будував в думках, намагаючись через розвязку злодійских загадок зловити тяжких проступників, а тепер ся палата розсипалась як з карт. Молитва против чуми!

Головна тепер річ, щоби люди про єго догану не дізнали ся. А то як возьмуть єго на язики, так пропала цїла єго повага. Богато завиcить від пароха. Як той буде мовчати, то й селяни не будуть знати нїчого.

Хоч як нерадо, вибрав ся до пароха віддати забраний зошит. На вид жандарма парох усьміхнув ся і сказав:

— Дуже гарно з вашої сторони! Приносите менї зошит з молитвою против чуми, що?

Вімлятіль здрігнув ся і сказав збентежений:

— Пан-отець знають?

— Очивидно, що знаю! — засьміяв ся парох голосно. — Чейже духовник мусить знати по латиньски і вміє переложити молитву против чуми!

— Чому ви не сказали менї, що се була молитва?

— Ви про се мене не питали! Ви зажадали від мене урядово відпису і я дав вам зошит. А ви гадали, що там що написано?

— Ах, отче! Я гадав, що на дощинї був злодійский знак.

Парох посьміяв ся ще трохи і на просьбу Вімлятіля обіцяв про цїлу подію нїкому не говорити.

А проте ще того самого дня знало все село про неудачу жандарма. Кухарка пароха чула цїлу розмову крізь відхилені двері і не понехала переказати її служницям з сусїдства. Звідти пішла поговірка вже легко з уст до уст, так що тайна Вімлятіля стала спільною власностию всїх мешканців Зедорфу.

В першій хвили хотів постенфірер подати ся о перенесене в иньші сторони. То була єго думка перед сном. Однак на другий день єго настрій змінив ся, коли Вімлятіль вибрав ся гірскою дорогою на патрулю і побачив на дороговказї знак, на який передше нїколи не звертав уваги. Коби догана від староства не стояла ще сьвіжо в тямцї, він утішив би ся тепер чимало, бо сей знак без сумніву мошенничий. Можна би подати власти новий доказ службової ревности. Вімлятіль стояв довго перед дороговказом і розважав. Чи має знак поминути? Або може здоймити саму таблицю і занести до власти? І чим довше приглядає ся підозріному знакови, тим більше впевнює ся, що не сьміє єго злегковажити, хочби мав навіть вдруге посрамити ся. Служба все службою. Як пощастить ся, то поправить собі шанси, колиж нї, може з Богом перенести ся. Отже долів з таблицею!

Кілька ударів кольбою було досить, щоби розрухати цьвяхи і незабаром держить Вімлятіль таблицю із знаками в руках. Що дальше? Висилка почтою потреває за довго. Тут треба спішити ся. Постенфірер витягає до помочи

капітуляциї, а ось тепер нині розійшла ся вже найбільше сензацийна вість, що Японці взяли ґен. Куропаткіна з цілим его ґен. штабом до неволї.

Сензациї легко фабрикувати, але правдивих вістий з поля війни дуже трудно довідати ся. Що діє ся в Манджуриї коло Ляояну і Хайчена, о тім нема ні найменшої вісти, а вісти з під Порт Артура суть дуже недостаточні і неясні; виходило би з них, що там стоїть 70 000 Японців і що послідний, найбільший з дотеперішних атаків не удав ся.

Новинки.

Львів дня 9-го серпня 1904.

— **Відзначенє.** II. Міністер Віроісповідань і Просьвіти надав управительці 4-кл. народної школи женьскої в Стрию, Гавр. Кукурудзовій титул директорки.

— **Іменованє.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала контрольора податкового Григория Мицавку податковим поборцем.

— **Розвязанє рад громадских.** Є Е. пан Намістник ґраф Андрей Потоцкий розвязав ради громадскі в Бориславі і Тустановичах і поручив аж до введеня в урядованє нових представительств громадских тимчасову управу обох громад ц. к. комісареви повітовому Станиславу Бідерманови, котрому додано по шістьох мужів довіря з кождої громади.

— **Повітовим маршалком в Турці** вибрано місцевого пароха і крилошанина о. Михайла Прухницкого.

— **Дезертир.** З войскового арешту в бараках при ул. Янівскій утїк вчера вояк 30 п. піхоти Петро Мазур, увязнений за те, що вже раз утїкав з войска.

— **Добрий син.** До господаря Припоняка в Ставчанах прийшов перед двома днями син его в гостину та розбивши скриню, украв з неї 40 К і утїк. Хлопець не зробив того з нужди, бо єсть в науці у коваля, де має ціле удержанє.

— **Огні.** З Жидачівщини доносять: Дня 5 серпня с. р. вибух о 2 по полудни в селї Березині, жидачівского повіта, огонь і за годину знищив 10 загород селян разом зі звезеним збіжем. Крім одного погорілця нїхто впрочім не обезпечений. День перед тим погоріло 6 хат в Черниці, жидачівского повіта. Дня 6 с. м. згоріло в селї Стільску пов. жидачівского 5 загород. — З Корчина коло Сколього пишуть, що дня 7 с. м. згоріли в ночи о год. $10^1/_2$ в Корчині шляхотскім 3 селяньскі господарства вартости 7000 К. Шкода необезпечена виносить 1200 К. В полуміни погибла корова вартости 220 К. Причина пожару незвістна. Лише завдяки обставині, що не було вітру, не прибрав пожар більших розмірів, а то було би ціле село пійшло з димом.

— **Поле горить.** З Сокальщини пишуть: Дня 3 серпня с. р. о 12 год. в полуднє згоріло в Довжневі около 8 морґів пшеници ще на пни і то в протягу якої чверть години. Огон повстав з киненого в стерню циґара і в одну мить розширив ся так, що не було як ратувати, а задержав ся доперва на зеленім ще вівсї.

— **В дївочім лїцею в Перемишли** вписало ся було з початком 1903/4 шк. року 72 публичних учениць і 1 приватистка, а іменно: в підготовляючій класї 15 публ. учениць і 1 прив., в Iа класї 28 учениць, а в Iб класї 29 учениць. Скінчило рік 71 учениць, бо одна учениця з приготовляючої класи виступила в часї року. Всї записані учениці були рускої народности і гр.-кат. обряду, в віцї від 10—14 лїт (одна 15 лїт і одна 18 лїт), а після социяльного походженя 55 було доньок сьвященичих, 2 адвокатів, 3 лїкарів, 2 урядників держ., 4 народних учителїв, 2 міщан, 2 селян і 1 держ. слуги. Стан науки був з кождого боку вдоволяючий, бо не тілько ствердила се інспекция, але і вислїд цілорочної клясифікациї. З 72 публ. учениць 3 одержали поправки, а всї прочі першу клясу, з чого зі степенем відзначаючим було в класї підготовляючій 3, в класї Iа аж 9 а в класї Iб — 4. Персонал учительский складав ся з директора п. Северина Зарицкого, директорки-помічниці п. Мариї Примівни і 15 учителїв і учительок для звичайних предметів і 2 для надобовязкових. Бібліотека для учительства складала ся з 637 томів, для молодїжи з 347. В ґеоґрафічнім кабінетї було 24 примірників до наглядної науки. Історичний кабінет мав 52 примірників карт і образів. В звіриннім кабінетї було 201 оказів, в ростиннім 94 примірників оказів, в мінеральоґічнім 152, а в фізикальнім 636 приладів і оказів.

— **Дирекция приватної женьскої семинариї учит. з викладовою мовою рускою у Львові,** ул. Сикстуска ч. 47 I пов. подає до відомости, що рік шкільний 1904/5 розпічне ся дня 5 вересня. Запис учениць відбуде ся дня 31 серпня і 1 і 2 вересня в годинах від 10—1. Іспити поправчі і вступні відбудуть ся дня 3 вересня. До запису можна зголошувати ся устно або письменно, при чім треба: 1) зложити вписове в квотї 4 К; 2) виповнити 2 вписові картки і предложити: 3) метрику уродженя, 4) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, 5) сьвідоцтво здоровля, стверджене через міского або повітового лїкаря, 6) декларацию родичів взгл. опікунів, що оплата шкільна платити ся буде правильно, місячно з гори. — Услівєм принятя до I кл. — побіч вимаганого підготовленя єсть також укінчений з початком вересня с. р. 15 рік житя. Від вступного іспиту до I класи можуть бути увільнені учениці, що скінчили V кл. школи видїлової. Оплата шкільна виносить місячно 20 К, однак на внесенє збору учительского може бути обнижена пильним і спосібним ученицям в міру їх спроможности матеріяльної.

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

годинник; коли зійде на долину і скористає з найблизшого поїзду, то ще може нині по полудни станути в старостві і віддати підозріну таблицю.

Як подумав, так зробив. Ще того самого дня явив ся в будинку староства з таблицею під плащем, щоби перед нїким не зрадити своєї тайни.

На вид Вімлятіля староста страшно розсердив ся і поправив устно те, що велів єму виписати вже раз на письмі. Колиж побачив таблицю і почув в додатку рапорт жандарма, в досади спитав, коли притаскає до уряду першу ліпшу церковну вежу, яка видасть ся єму підозріною.

Однак гнів старости проминув скоро і незабаром сказав шеф до на пів мертвого Вімлятіля добродушно:

— Ну, покажіть! Знов скінчить ся на дурници з пересадної службової ревности!

Глипнувши на знак, староста здивував ся. — Гм.... Щось в тім є! — Староста положив таблицю на стіл і потиснув на ґузик від дзвінка.

Війшов писар.

— Принесіть менї акт „трех круків“!

Писар зник. Вімлятіль приходить поволи до себе. Сим разом, здає ся, попав на добрий слїд.

Вскорі перед старостою лежить акт, котрий він почкнає швидко переглядати.

— Вже їх маю! Диви, диви, отже три драбуги вже знов в нашім повітї! На таблици маємо справдї злодійский анонс. Поки-що знаю лише то, що пташки, котрими є „три круки“, отсе спілка, находять ся опять на волі і задумують нову крадїж. Де ви найшли сю таблицю?

— При дорозї, пів години від озера.

— Справдї! Ось і натяк на озеро — човен! А склянка, ага, то значить гостинниця. Лапка на миши, ну, сего я не розумію!

Знов натиснув на ґузик від дзвінка і післав писаря до судиї в просьбою, щоби потрудив ся сюди.

Вімлятіль сияв від радости. Сим разом він не пальнув ніякої дурниці, але доказав дїла, котре приверне єму славу.

Позаяк суд находить ся в тім самім будинку, що старостово, тому судия являє ся незабаром. Дізнавши ся, в чім дїло і приглянувши ся таблици, сказав:

— Ах, що за цікаві знаки! Наші давні „приятелї“, круки, знов тут!

Відтак староста пояснив знаки, о скілько сягало его знанє в тім напрямі.

Судия потвердив его замітки і заявив відтак дальше на основі спостережень із судових актів і вказівок з підручника для слїдчих судиїв:

— Гребінь значить „дуже рано, досьвіта“. Уживає ся его при першім убираню. Огсей знак означає певно новий місяць. Тепер ми в послїдній кватирі. Отже на другий тиждень, як настане нів, досьвіта хотять „три круки“ загнати „миш до лапки“, то значить в злодійскій мові: приневолити людий до милостинї або иншими словами — обікрасти і то господаря над озером. Слимак значить „з заду“!

— Знаменито виложили! Моя пошана для вас і вдяка, пане судиє! Але що з тою стрілою на кінци?

Судия вже не вмів того знаку пояснити. В тій хвили попросив Вімлятіль о голос.

— Що ви хочете сказати? — спитав его староста здивований.

— Прошу, чи не прозиває ся злодій, виписаний недавно в стежних листі, „стрільцем“?

— Славно! — крикнув староста. — Таки так! За „стрільцем“ розписано стежні листи! Ну, коли так, то тайна відкрита: „три круки“ хотять на другий тиждень, як настане нів, отже в середу, досьвіта обікрасти господаря над самим озером і питають, чи „стрілець“ хоче взяти в виправі участь!

— Справдї так! — повторив судия і попросив, щоби таблицю віддано в судові руки, бо вияснене знаків доведе до арештованя спілки.

— З приємностию! — Сердечно дякую за підмогу! — відповів староста і відвів судию до дверий. Відтак виголосив до розрадуваного постенфірера коротку промову, що прошає єму всьо минувле і що Вілятіль є тим, котрий мусить зловити безусловно злодія. За се одержить окрему винагороду. Вкінци мусїв Вімлятіль записати собі переклад знаків до свого службового записника. Відтак відпущено его ласкаво.

Вдоволений вертав постенфірер вечірним поїздом домів і ступав серед ночи стрімкою, сніжистою дорогою під гору до озера. Байдуже єму, що цілий день нїчого не їв, що за успіх здобув своєю бережливостию і розмірно не велико жертвою! З радости та зворушеня ледви міг сеї ночи спати.

Ще нїколи не дожидали нового місяця з такою нетерпливостию, як тепер. Про дїло повідомлено господаря над озером, котрий спершу дуже налякав ся на вість про намірену крадїж, але відтак успокоїв ся, бо жандармерия знає вже про все наперед і вже постарає ся о те, щоби злодюгів прихопити на горячім учинку. Приказано єму мати ще двох готових кріпких наймитів, а він сам має укрити ся добре в хатї і стояти з порядним буком на сторожи.

Всьо приготовлено як слїд. Домішники господаря прирекли держати до послїдної хвилї язик за зубами.

В ночи з вторка на середу лютила ся буря, новий місяць наставав з дощем, була страшна ніч, серед котрої пса не вигнали ся з хати. Вімлятіль чатував при задних, незамкнених дверех. Лямпель лежав мимо зливного дощу за купою ріща коло стодоли, а в сїнех дожидали вломників наймити з господарем.

Минула північ, наближаєсь рано. Нїчо не показувало ся, нїчо не ворушило ся. Томляче дожиданє. Лямпель промок до нитки і від студжі дзвонив зубами. На щастє підчас бурї не було чути того дзвоненя. В сусїдстві пробудило ся житє, наймити і наймички спішили до стаєн та хлївів. Тепер вже не покаже ся злодій, вже за пізно. Бачить се Вімлятіль і дивує, чому не прийшли злодюги. Хиба де заблудили? Або замітили драби, що таблицю із знаками усунено, і догадали ся з того, що їх плян викрив ся.

Дїло не повело ся, хоч як спритно его викрито, і тому нема причини, щоби Лямпель мок дальше на дощи. Бідолашний жандарм не

Господарство, промисл і торговля.

— **Краєвий Союз кредитовий у Львові.** Рахунок за місяць липень 1904.

Стан довжний:

	Кор. с.	Кор. сот.
1. Уділи членів		52.838 53
2. Фонд резервовий		3 327·36
3. Вкладки:		
Стан з початком місяця липня . .	848.595·70	
вложено . . .	81.447·50	
винято . . .	88.525·77	
Стан з кінцем місяця . .		841.517·43
4. Позички затягнені:		
Стан з почат. міс. 1/7	—·—	
затягнено . .	13.000·—	
сплачено . .	—·—	
Стан з кінцем місяця липня .		13.000·00
5. Сальдо відсотків		14.074·50
6. Решта чистого зиску з р. 1903 .		1·425·34
Сума		926.183·16

II. Стан чинний:

8. Позички уділені на скрипти і векслї:

	Кор. с.	Кор. с.
а) стан на початку липня . . .	806.752 74	
б) уділено в липня	30.440 —	
в) сплачено в липни	16.993 97	
разом .	854.186 61	
Стан з кінцем липня . . .		820.199 74
9. Недвижимости		793.66 14
10. Льокациї		2.537 16
11. Кошти спору		189 25
12. Кошти адміністрацяї		4.337 41
13. Готівка		15.395 45
14. Друки для товариств . . .		238 73
15. Папери фонду резервового і резерви		3.152 28
16. Движимости		767 —
Сума .		926.183 16

Кредит	тов.	384.354·08 К
„	парцел.	276.081·40 „
„	скрипт.	81.270·50 „
„	приват.	78.484·76 „
Разом		820.199·74 К

Членів прибуло 5, убуло —, остало з кінцем липня 1904 486 з 1.314 деклярованими уділами в сумі 65.000 К.

Стопа процентова від вкладок $4^1/_2$ процент, від позичок $5^1/_2$—6%.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 9 серпня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 9·60 до 9·80; жито н. 6·70 до 6·90; овес 6.75 до 7·—; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·30 до 6·75; ріпак 8·75 до 9·25; льнянка —·— до —.—; горох до вареня 7·50 до 9·—; вика 6·— до 6·50; бобик 6·25 до 6·50; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза стара ·— до —·—; хміль за 56 кільо 180·— до 190·—; конюшина червона 65·— до 70·—; конюшина біла 55·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотия —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 10 серпня. До бюра Вольфа доносять з Константинополя: Порта призволила на переїзд кораблїв россійскої добровільної фльоти через Дарданелї в виду увіреня ґр. Лямсдорфа і россійского амбасадора в Константинополи Зіновєва, що тоті кораблї задержать характер военної фльоти.

Білград 10 серпня. З причини неурожаїв заказано від вчера вивозити кукурудзу, муку кукурудзяну і овес.

Білград 10 серпня. Нинїшна рада кабінетова порішить в справі речинця коронациї або о еї відложеню.

Берлин 10 серпня. „Lokal Anzeiger" доносить з Петербурга: Балтийска фльота відпливе мабуть 16 с. м. на далекий Всхід. Командант еї Рождественьскій вивісив вже свою фляґу на панцирнику „Суваров". Загалом складає ся тота фльота з 60 кораблїв. В тім числї єсть 6 панцирників і 9 кружляків панцирних. Тота фльота має до 60 днїв прибути на місце призначеня.

Петербург 10 серпня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить з Мукдена під датою 8 с. м.: Пісдя чутки, яка тут розійшла ся, війска росийскі завернули свій полудневий фронт зпід Хайчена до Аншанчан, де в короткім часї сподївають ся рішаючої битви.

Льондон 10 серпня. „Daily Telegr." доносить з Чіфу під вчерашною датою, що під Порт Артуром відбула ся велика битва. Два курєри, що прибули з Порт Артура до Чіфу вечером дня 5 с. м., розповіли, що Японцї дня 4 с. м. вечером розпочали атак на головні лїнії росийских шанців, що тягнуть ся на лївім крилї Росиян (отже від заходу? — *Ред.*) Обі фльоти брали участь в тій борбі, котра тягнула ся до рана. Японцї виконували всїлякі атаки, але їх відперто кілька разів з великими стратами. Тоті їх страти суть значно більші, як були страти на „Вовчій" і „Зеленій" горі. По росийскій стороні згинуло звиш 1000 людий. Ся битва була найлютійша зі всїх дотеперішних. Росийским воякам помагало цивільне населенє міста. О шкодах яких наробили фльоти, не звістно доси нічого.

мав на собі сухі нитки і пішов разом із своїм настоятелем домів, клянучи завзято, що дармо наражали ся на невигоду.

О осьмій годинї рано задзвонили на богослуженє. Паламар дожидав сьвященика в захристиї з наготовленими ризами. Пан-отець не приходив. Такої неточности ще не бувало. В церковци зібрав ся вже гурток вірних і почав також непокоїти ся, коли до чверть години не розпочала ся служба божа. Паламар вислав піддячого швидко на прихідство спитати, де парох. Хлопець вернув з дивною вістию, що на его дзвоненє і стуканє ніхто єму не отворив.

Паламар побоюєсь тепер нещастя, сейчас повідомлює про се людий в церкві і всьо біжить на прихідство. Там доси тихісінько, а двері замкнені на ключ. Люди обходять дім і з заду находять видушену шибу та слїди, що хтось мусїв тут насильно дістати ся до середини. „Градіж, убийство!" кричать налякані женщини, хлопцї біжать з галасом по жандармів, старші селяни надбігають з костурами і косами, щоби опришків убити на місци. Ніхто не сьміє відчиняти задних дверий.

Між тим наспіли з наложеними штиками жандарми, що зірвали ся з найлїпшого сну. На приказ Вімлятіля довкола дому утворив ся ланцух сильних мужчин, що не сьміють нікого перепустити. Відтак пробують жандарми відчинити задні двері. Се удало ся їм легко, бо двері не були замкнені. Осторожно переходять відтак з одної комнати до другої. Аж ось, в спальни лежить на долівці парох, з затканим ротом, посинїлий, на пів перемерзлий, але ще живий та нескалїчений. Вімлятіль витягає з рота затичку, підносить пароха до лїжка і довідуєсь, що досьвіта напало на дім четирох людий, пароха звязали і заткали єму рот, щоби обікрасти спокійно прихідство. Все те стало ся в кількох мінутах і майже без ніякого гамору.

Здогадати ся тепер, що й з господинею злодюги обійшли ся подібно як з парохом, не була штука, і справдї в комнатці коло кухнї найдено еї звязану та з затканим ротом.

В перш й хвили годі ствердити, що злодії украли. Жандарми перешукують цїлий дім, але злодія очивидно нема нї одного. Як показуєсь, пташки утекли вигідно задними дверми.

Отже крадїж довершено після звістного пляну. Лиш оден знак на таблици пояснено мабуть фальшиво.

Вімлятіль лишив ся для провірення украдених річий на прихідстві, а Ляйпель попрямував на зелїзницю і надав телеґраму до власти. Під вечір наспіла на власній фірі судова комісия разом із старостою, щоби розслїдити злочин на місци.

Великих маєтків тирольский парох в горах звичайно не має, отже не богато було до крадежи. Всеж така пропала невелика ощадність і майже цїла місячна платня, очивидно до рук „трох круків" і „стрільця". В присутности пароха комісия обговорює очивидну похибку в поясненю злодїйских знаків, бо крадїж сповнено не в гостинници, але в прихідстві. Отже помилили ся що до одного знаку.

— Перепрашаю! — сказав парох — як той знак виглядав?

Староста нарисував его швидко на папери.

— Похибка тепер ясна! — клякнув парох. — Знак не означає скляяку і гостинницю, бо се чаша, знак сьвященика, отже чаша означає пароха і прихідство! Шкода, що ви не спитали мене скорше, а то не було б крадежи та й гроші були б мої!

— Так то, так, — зітхнув староста — чоловік учить ся до смерти.

— А я затягну се нове значінє до мого збірника злодїйских знаків! — додав судия. — Така похибка не сьміє більше повторити ся.

Парох попросив лише „на памятку" о копію дотичної таблички, котру єму радо й приобіцяно.

А тимчасом Вімлятіль усьміхав ся в дусї.

(Дальше буде).

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·05 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Кречевецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оріґінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).